

Exclusief interview met Vladimir Megre voor internet tijdschrift THE EARTH

door Dr Regina Jensen

Regina Jensen: *Vladimir Nikolajevitsj, in de eerste plaats zou ik u een filosofische vraag willen voorleggen: U bent een bekende persoonlijkheid en schrijver die over de hele wereld bekendheid geniet. Uw boeken worden in groten getale over de hele wereld verkocht, maar u woont bescheiden, niet omringd met luxe zoals dat vaak met gerenommeerde beroemdheden het geval is. Kunt u uitleggen waarom u in dat opzicht van anderen verschilt?*

Vladimir Megre: ik vind het zinloos en zelfs onethisch om grote appartementen gevuld met een veelheid aan voorwerpen te bezitten als je zelf niet voortdurend met ze in contact kan staan, ze met je aura kan vullen.

Ik bezoek soms kennissen die huizen hebben met twaalf of meer kamers. Ze hebben een dienstbode, kok en tuinman, maar in hun huis voelt men niet die onzichtbare warmte die de omringende ruimte iemand kan geven als die mens in direct contact en persoonlijke communicatie met deze ruimte staat. Een ingehuurde tuinman is niet met liefde, maar voor geld bij de tuin betrokken. Een poetsvrouw zal nauwelijks met liefde de meubels reinigen en de vloer stofzuigen. Maar dezen, en niet de eigenaars, zijn de belangrijkste mensen die voor die woonruimte verantwoordelijk zijn. Zelfs een hoog gekwalificeerde kok is niet in staat het soort voedsel te bereiden dat door de eigen oma, moeder, of geliefde vrouw klaargemaakt kan worden. Eten dat door een vreemdeling bereid is zal niet dezelfde energie

en kracht bezitten als voedsel dat klaargemaakt is door mensen die dicht bij je staan, die echt van je houden. Dat is de reden waarom ik in een klein appartement aan de rand van de stad woon. Twintig meter vanaf de loggia van het appartement ligt een dennenbos.

Ik denk dat de beste plaats in mijn woning mijn kantoor is, waar een portret van Anastasia staat, een schilderij dat haar ouders uitbeeldt, en andere foto's. Er staan een uit hout gesneden bureau en stoel van Siberisch cederhout die uit de taiga hierheen zijn gebracht, gemaakt door getalenteerde Siberische ambachtslieden. Aan dit bureau werk ik. Ik slaap op een bank in hetzelfde kantoor.

Ik denk dat iemand het type woning zou moeten hebben dat hij zelf met zijn aura kan vullen, en waarmee hij in een vriendschappelijke relatie kan verkeren. Dan zal die woning haar liefde naar hem doen terugkeren. Als vreemden in iemands woning werken kunnen ze daar hun energie achterlaten, wat voor de eigenaar niet altijd heilzaam is. Vanwege dit inzicht streef ik niet naar een luxe appartement met veel kamers.

RJ: *Dit is een zeer ontroerende en weinig gebruikelijke manier om persoonlijke ruimte op te vatten en te beschrijven, Vladimir Nikolajevitsj. Bedankt!*

Ten aanzien van geld weet ik ook dat u uw persoonlijke middelen voor de financiering van sociale projecten inzet, en dat u zelfs uw landhuis heeft opgegeven om een kunstgalerie te kunnen realiseren. Ik begrijp maar al te goed dat geld voor iemand als u geen doel op zichzelf is. Toch ben ik wel geïnteresseerd in uw persoonlijke gedachten over geld.

VM: In werkelijkheid heeft niemand echt geld nodig. Maar in de condities van de virtuele wereld waarin de moderne samenleving zich bevindt, voorziet de virtuele waarde van bankbiljetten in reële dagelijkse behoeften. Deze zijn uiteraard voor iedereen verschillend.

De royalty's die ik persoonlijk ontvang zijn volkomen voldoende om mijn dagelijkse behoeften te dekken. Maar als ik meer geld verzamel zal ik dat inzetten voor het creëren van films die, naar ik hoop, mij en vele anderen zullen helpen om ons lot in datgene wat wij onder ruimte en tijd verstaan, te definiëren. In het algemeen bezit ik een evenwichtige houding ten opzichte van geld. Ik zal het zeker niet aanbidden.

RJ: *Vladimir Nikolajevitsj, op dit moment hebben veel mensen het over het "Megre" fenomeen. U begon met ondernemen als een gewone fotograaf, zonder beginkapitaal of opleiding in economie, en in korte tijd werd u voorzitter van de vereniging van Siberische zakenlieden, een zakenman die in heel Rusland bekend was. Plotseling gaf u de zaak en al uw spaargeld op, en begon boeken te schrijven, zonder gespecialiseerde opleiding en zonder geld voor publicatie van de eerste editie. En opnieuw werd u in een relatief korte tijd een bekende schrijver in het moderne Rusland en in alle landen van de voormalige Sovjet-Unie. De ideeën die in uw boeken vervat zijn worden op de hoogste niveaus van macht besproken, en de naam Vladimir Megre is vaak het middelpunt van sociale en politieke conversaties.*

Bovendien, corrigeert u me als ik mij vergis, zijn uw boeken in 20 talen van de wereld vertaald en bedraagt hun totale oplage meer dan 11 miljoen exemplaren. De ideeën die in uw boeken worden beschreven hebben een antwoord gevonden in de zielen van mensen in de VS, Australië, Canada, Nieuw-Zeeland, Duitsland, Engeland en vele andere landen. Uw creatieve werk wordt vergeleken met het latere werk van Tolstoy, en John Woodsworth, een Canadese onderzoeker en dichter, schreef in dit verband een interessant document. Ik herinner me dat gelezen te hebben op de Zoemende Ceders van Rusland web-site.

Vertel me nu eens, hoe verklaart u zelf het "Megre" fenomeen? Ik zou me kunnen indenken dat zoveel roem een behoorlijk zware last kan zijn.

VM: Roem is geen last. Het leidt immers een eigen leven, buiten de muren van mijn kantoor. Als ik op straat loop vestig ik op geen enkele wijze de aandacht op het feit dat ik schrijver ben. Dat stelt me in staat het leven om me heen waar te nemen. Ik geloof niet dat ik een fenomeen ben of op welke manier dan ook uitzonderlijk zou zijn. Ik was één van de meest gewone zakenlieden, die handelsexpedities op schepen uitrustte over rivieren tot in het hart van Siberië. Ik had geen bepaalde geestelijke of zedelijke doelstellingen voor ogen. Uiteindelijk gebeurde het gewoon zo dankzij het lot, dat ik op het juiste moment op de juiste plaats was.

Stelt u zich een verlaten oever voor van de Siberische rivier de Ob, duizenden kilometers van onze zogenaamde beschaving verwijderd. Op de oever staat een vrouw in een oude jas, een lange rok, met rubberen laarzen, en zodanig in een sjaal gewikkeld dat alleen haar ogen zichtbaar zijn. Ik was op zoek naar een gids die mij de weg kon wijzen naar de plaats in de taiga waar de zoemende ceder groeide. Dus ik benaderde haar. Ze antwoordde dat je vijftwintig kilometer door de taiga moest lopen om die te bereiken, en ze was bereid me erheen te leiden. De naam van deze vrouw was, zoals later bleek, Anastasia.

Zij is inderdaad, zoals vele onderzoekers nu onderkennen, het meest ongewone verschijnsel van onze tijd. En niet alleen omdat ze in het hart van de Siberische taiga geboren werd en daar woont. Kluisenaars zijn ook elders op aarde te vinden. Maar Anastasia beschikt over een aantal mysterieuze vaardigheden en over kennis van ons verre voorgeslacht. Ze is van mening dat de fundamentele wetenschap de wetenschap van de verbeelding is, en dat deze kennis gedeeltelijk in het bezit was van de priesters van het oude Egypte.

Het genezen van allerlei ziekten en teleportatie zijn zeker niet de belangrijkste van Anastasia's capaciteiten. Zoals uit latere gebeurtenissen blijkt, is zij in staat om de toekomst te ontwerpen, en die toekomst begint zich volgens haar gedachten te materialiseren, in de reële omstandigheden van onszw levens. Door dit te doen verklaart zij dat ieder mens die op aarde leeft dezelfde kwaliteiten bezit. Ze beginnen zich te manifesteren bij mensen die op een bepaalde manier leven.

Tijdens het eerste uur van onze ontmoeting week Anastasia in geen enkel opzicht af van de gewone bewoners van het Siberische oerwoud. Waarschijnlijk vermomde ze zich zeer vakkundig als één van hen. En ik had een gevoel van superioriteit over de gewone vrouw die voor me uit liep langs de weg door de taiga. Ik was immers in die tijd een bekend zakenman, op reis in een comfortabele boot, en wie was zij?

Maar tijdens een pauze, toen ik besloot uit te rusten - en mijn dorst te lessen - heeft zich het eerste ontstellende feit voorgedaan. De vrouw weigerde mijn maaltijd met mij te delen, ging een eindje van me vandaan, begon zich van haar sjaal en verdere kleding te ontdoen, tot op een kort zomerjurkje na, en ging onder de stralen van de zwakke zon op het gras liggen. Toen ik mijn aandacht van de maaltijd naar haar verplaatste, werd ik getroffen door wat ik zag. Op het gras lag een uitzonderlijk mooie vrouw van rond de drieëntwintig, met lange, gouden haren. De kenmerken van haar gezicht waren geregeld, haar goed onderhouden huid leek in het geheel niet op de door het weer geharde gezichten van de bewoners van de Siberische oerbossen. Ze had grote, vriendelijke, grijs-blauwe ogen, en lippen en die licht glimlachten. Een ongewone energie was afkomstig van haar lenig lichaam, energie die zelfs op een afstand van verschillende meters kon worden gevoeld. En het voelde alsof de zonnestralen die haar lichaam aanraakten werden omgezet in een soort sprookjesachtige energie die de ruimte om haar heen liefkoosde. Ze had korte, lichte kleding aan die enigszins op een nachthemd leek, maar men had de indruk dat haar lichaam niet koud was.

Ik heb samen met Anastasia drie dagen in de taiga doorgebracht, maar daarna had ik het gevoel dat ik verschillende levens, en bovendien in verschillende dimensies, had doorgemaakt. In het begin werd ik vooral getroffen door de wijze waarop deze heremiet van de taiga leefde. Op haar gebaar plaatsen eekhoorns gedroogde champignons en cedernoten voor haar voeten. Ze speelt soms met een wolvin als met een hond als huisdier. Niet alle dieren van de taiga dienen Anastasia even toegewijd, alleen de dieren die op haar grondgebied wonen. Maar dit bleek niet het belangrijkste te zijn. Het meest fenomenale van Anastasia ligt in het feit dat zij in staat is beelden uit het leven van haar hele geslacht, die beginnen bij de schepping van de aarde, te reproduceren. Ik heb niet per ongeluk de woorden "te reproduceren" gebruikt. Terwijl ze spreekt over het leven van haar verre voorouders van tienduizenden jaren geleden doen zich levendige beelden van deze verre gebeurtenissen voor. Deze beelden zijn perfecter dan die van een tv-scherm. Het is alsof hologrammen in de ruimte verschijnen en de geuren en geluiden van het verre verleden te ervaren zijn. Onderzoekers veronderstellen dat in theorie beelden uit het verleden van je familie, door middel van het genetische geheugen, door iedereen gezien kunnen worden. Maar de drukte van het moderne leven laat niet toe dat iemand dit doet, en misschien zijn deze vermogens voor de meeste mensen wel verloren gegaan, zoals dit trouwens ook vele andere vermogens het geval is.

RJ: *Voor mijzelf, Vladimir Nikolajevitsj, was het allemaal echt meteen als waarheid te ervaren, maar mijn man zei weemoedig "Het klinkt allemaal te mooi om waar te zijn - als dit toch ooit onze werkelijkheid zou kunnen worden." Hoe kunnen lezers het zeker weten, tenzij ze zelf een diepe innerlijke reactie ervaren hebben?*

VM: Het is moeilijk om de echtheid van Anastasia's verhalen over het verleden na te gaan. Toch is de logica in haar verhalen groter dan de logica in de officiële historische werken, en Anastasia's constructie van de beelden van het leven van mensen in de toekomst is al begonnen uit te komen, zelfs tot in detail.

Volgens Anastasia is de toekomst van de mensheid ongelooflijk mooi. Deze toekomst is echter niet gebaseerd op zogenaamde wetenschappelijke en technologische vooruitgang, maar op een grondige kennis van de natuurlijke wereld.

Zij acht de moderne methode van verovering van de ruimte door gebruik te maken van ruimteschepen te primitief, irrationeel en op een voldoende grote schaal onmogelijk.

De mensheid kan verre planeten ordenen en leven daarop doen ontstaan door alleen maar gebruik te maken van haar psycho-telepathische talenten; en die zullen zich ontwikkelen in verhouding tot de opbouw van een meer perfecte manier van leven voor mensen op de planeet Aarde.

Anastasia heeft een ongewoon snel tempo van denken. Zij zou de snelheid van de meest moderne computers vele malen kunnen overtreffen.

Bijvoorbeeld, in antwoord op de vraag, "Wat is in de grote steden de belangrijkste bron van luchtvervuiling?" staarde ze gedurende enkele minuten op haar eigen individuele wijze, analyseerde ze de situatie in de steden van de hele wereld, en antwoordde: "De rook uit de uitlaten van de bewegende auto's in de stad en de minuscule deeltjes van hun wielen." Natuurlijk, informatie over auto's als de belangrijkste bron van luchtvervuiling in de grote steden is algemeen bekend, maar de aandacht is niet gevestigd op de kleine rubber deeltjes die door wrijving van de banden op het asfalt loskomen. Maar vervolgens had Anastasia, in slechts enkele minuten tijd, het grote aantal alternatieve methoden voor het reinigen van de schadelijke stof uit de lucht van de grote steden geanalyseerd en de, in haar woorden, meest rationele oplossing aangeboden. Ze suggereerde dat onder de bodem van elke auto een klein doosje geplaatst zou moeten worden, dat wanneer de auto rijdt de schadelijke deeltjes zou verzamelen. Aan deze methode is nog nergens gerefereerd, maar het gebruik ervan zou het mogelijk maken tienduizenden tonnen schadelijk stof uit de straten van de moderne metropolen te verzamelen. Ik zou blij zijn als het in Amerika gebruikt zou worden.

RJ: *Anastasia's filosofie, haar beschrijvingen van onze realiteit van vandaag, haar verhaal, en meer bepaald het beeld dat zij schept van de schitterende toekomst van Rusland en de hele wereld, hebben aanleiding gegeven tot een ongelooflijk fenomeen in de samenleving. Ik begrijp dat honderdduizenden mensen, zonder te wachten op instructies van bovenaf of financiering door de overheid, op eigen initiatief begonnen zijn met het tot werkelijkheid maken van dit gecreëerde gedachtenbeeld. Is dat juist?*

VM: Ja, Anastasia is van mening dat ieder gezin dient te beschikken over een eigen perceel met een oppervlakte van niet minder dan één hectare. Dit stuk grond, dat de heremiet van de taiga een familiedomein noemt, moet door de familie in een levende, hemelse oase worden omgezet, die in alle behoeften van de mens moet voorzien. Het niveau van spirituele ontwikkeling van een mens wordt gerepresenteerd door de verschijning van zijn levende creatie, en de manier waarop die mens daarin leeft.

Ze vindt het volstrekt onaanvaardbaar om overleden familieleden op een begraafplaats te begraven. Zij moeten alleen op familiedomeinen worden begraven. Dan zullen de geesten van de overleden familieleden niet lijden onder het feit dat hun lichamen zijn weggefallen, zoals in de afvalputten ver van hun familie en bekenden, op een begraafplaats. Maar integendeel zal hun ziel, indien ze op een familiedomein begraven zijn, de mensen in het domein helpen en beschermen.

In de oudheid bestonden begraafplaatsen analoog aan onze moderne uitvoeringen, maar ze waren bestemd voor dieren die gestorven waren aan ziekten, en voor criminelen zonder gezinnen.

Anastasia sprak over de vraag hoe een familiedomein op zodanige wijze ontworpen en ontwikkeld moet worden, dat het gebruik ervan het mogelijk zou maken zichzelf van fysieke aandoeningen te genezen.

Zij sprak behoorlijk gedetailleerd over de oude en zeer mooie huwelijksceremonie, een plechtigheid waarbij het jonge paar door de kracht van hun gedachten het plan voor hun toekomstig familiedomein schiep, en waarbij op het moment van het huwelijk, met deelname van hun ouders, familieleden en vrienden, datgene wat de jonge mensen uitgedacht hadden in enkele minuten gematerialiseerd werd.

Anastasia stelt ook dat, voor jonge paren die hun familiedomeinen op deze manier vormgeven, de liefde nooit over zal gaan. Bovendien zal deze met de jaren sterker worden, en legt ze als volgt uit waarom dit gebeurt: "Wanneer een man naar zijn vrouw kijkt, identificeert hij haar onbewust met zijn prachtige domein zowel als met zijn kinderen die, wat essentieel is, op het domein geboren moeten worden." Dit is iets om in te geloven. Immers, voor iedereen is en blijft de beste plaats in de wereld zijn of haar eigen kleine vaderland. Het mooiste en beste van alle kinderen van de hele wereld zal altijd zijn of haar kind zijn.

Anastasia bevestigt ook dat, indien alle mensen (of de meerderheid van hen) beginnen met het bewust creëren van hun familiedomein en deze in hemelse oases te veranderen, dat dan de hele wereld getransformeerd zal worden. Natuurlijke cataclysmen en oorlogen zullen op aarde niet plaatsvinden.

Wanneer de innerlijke, spirituele wereld van een mens verandert, zullen voor hem of haar nieuwe kennis en vaardigheden worden geopenbaard. Een mens kan op andere planeten prachtige werelden, analoog aan onze aardse wereld, creëren.

RJ: *Vladimir Nikolajevitsj, dit klinkt allemaal zo geweldig en bemoedigend. Maar we hebben veel mensen, en vooral vele instanties, die niet zouden willen dat mensen deze informatie ter beschikking hebben. Zij kritiseren niet alleen u maar ook iedereen die in Anastasia's filosofieën zou willen geloven.*

VM: De officiële critici kunnen de onderwerpen uit de boeken en uitspraken van de heremiet van de taiga op verschillende manieren benaderen, maar hun adviezen zijn nu echt niet zo belangrijk. De belangrijkste critici - de mensen - hebben in tienduizenden brieven en honderdduizenden e-mails hun positieve advies uitgesproken. Zij hebben dit niet alleen met woorden maar ook door middel van concrete acties te kennen gegeven. De honderden grote en kleine nederzettingen die in heel Rusland zijn ontstaan en nog steeds blijven ontstaan zijn daar een bevestiging van.

RJ: *Is deze ongelooflijk positieve reactie van over de hele wereld niet zo iets als een wonder op zichzelf?*

VM: Ja, en hier rijst een raadsel op, een raadsel dat op dit ogenblik nog steeds even onoplosbaar als mysterieus is: als deze massale beweging alleen veroorzaakt zou zijn door de uitspraken van deze heremiet van de taiga die in boeken geciteerd werden, welke kracht ligt er dan achter haar zinnen verborgen? Het is mogelijk dat deze zinnen op een zodanige wijze opgebouwd zijn dat de letters een bepaalde code vormen. Het is mogelijk dat een bepaald ritme in haar zinnen betekenis heeft. Anastasia probeert zich meestal af te stemmen op de wijze van spreken van haar gesprekspartner, met behulp van zijn woordenschat en manier van zinsbouw, maar op bepaalde momenten begint ze plots een andere taal te spreken, een taal die categorisch soepel en ritmisch is. Ze articuleert heel precies elke letter van de zinnen die ze uitspreekt, en een ongewone energie wordt na ieder geluid gevoeld. En wat zij dan heeft gezegd wordt woord voor woord herinnerd, alsof er een tape-recorder in je denken aan het werk is. En bovendien ontstaan er levendige beelden voor het geestesoog van de luisteraar, en de betekenis van het gesprokene wordt door het onderbewustzijn geassimileerd. Als voorbeeld citeer ik een fragment van het gesprek van God met de eerste mens in Anastasia's nieuwe wijze van vertellen:

"Waar is de rand van het Universum? Wat zal ik doen wanneer ik daar aankom? Als ik zelf alles gevuld zal hebben, en alles wat ik heb bedacht zal hebben geschapen?" vraagt de eerst geschapen mens aan God, en hij ontvangt dit antwoord:

"Mijn zoon. Het Universum zelf is een gedachte, een gedachte die uit een droom geboren werd, en die gedeeltelijk als materie zichtbaar is. Wanneer u de rand van de hele schepping nadert, zal uw gedachte u een nieuw begin en nieuwe voortzetting onthullen. Vanuit de vergetelheid zal uw nieuwe en schitterende geboorte oprijzen, en deze zal weer in zichzelf uw ziel, uw dromen en al uw aspiraties reflecteren. Mijn zoon, u bent oneindig en eeuwig, uw dromen over de schepping zijn in uzelf."

De toekomst van de aarde, zoals door Anastasia ontworpen, lijkt fabuleus prachtig. Mensen die bezig zijn dit in werkelijkheid om te zetten leven ze voorlopig in hun dromen, maar ik denk dat hun dromen zeker verwezenlijkt zullen worden.

RJ: *In uw creatieve werk gaat u in op de meest pijnlijke sociale problemen. In veel opzichten legt u de oorzaken bloot die aanleiding geven tot deze problemen, en geeft u ook aan voor wie zij winstgevend zijn. Uiteraard zijn er voor iemand als u mensen die jaloers op u zijn en wensen dat u ziek wordt, die u op alle mogelijke manieren proberen te belasteren en schandalen verspreiden en de meest absurde verhalen over u verzinnen.*

Zo heeft zich in de Engels sprekende landen onder uw lezers het gerucht verspreid, en wordt het gerucht onderhouden, dat u Anastasia opgegeven zou hebben, op gezette tijden zwaar zou drinken, en een jonge minnares zou hebben!

Wilt u alstublieft uw commentaar op deze beschuldigingen geven? Zou u bovendien, Vladimir Nikolajevitsj, voor het geval dat dit opnieuw mocht gebeuren, voor uw lezers een aantal handige tips hebben, zodat zij kunnen weten hoe zij zich kunnen beschermen tegen deze vormen van kwetsende geruchten?

VM: Negatieve geruchten circuleren al tien jaar over mij. In dit alles worden de massamedia op de meest actieve wijze benut. Ik woon in Rusland. Eens, toen ik in mijn tuin onder een appelboom aan mijn volgende boek zat te werken, kwam een buurman bij me langs in de tuin met een krant in zijn handen en zei: "Vladimir, je zit hier, maar de krant schrijft dat je, omringd door maffia scherpschutters, in een Egyptisch paleis woont. Dat je een totalitaire sekte leidt, en dat de lezers van je boeken gehersenspoeld worden."

Ik hoefde mijn buurman niet alles uit te leggen, hij zag met eigen ogen dat de krant een leugen had afgedrukt. Maar na slechts enkele dagen werd ditzelfde artikel door een aantal kranten herdrukt, waaronder een Canadese krant. Het Russische gerechtshof van mijn district vertelde mijn advocaten dat de krant niets beledigends had gezegd: de journalist had gewoon zijn mening geuit, en hij had het recht om dat te doen. Maar deze journalist had niet eens een ontmoeting met me gehad. De hoofdredacteur van de Canadese krant heeft, nadat Canadese lezers hem daartoe hadden opgeroepen, zonder tussenkomst van een rechter in het openbaar zijn excuses aangeboden.

Wat betreft de verspreiding van deze speciale informatie, lijkt het dat er een duidelijke, gezamenlijke inspanning bestaat die de samenleving niet toestaat om over de ideeën en suggesties die in de boeken zijn opgenomen van gedachten te wisselen, met betrekking tot de dringende behoefte van de moderne mens aan verbetering van zijn levenswijze. De lasterlijke publicaties discussiëren nooit serieus over de vragen die in de boeken worden gesteld, maar spreken over mij en mijn lezers in lichtzinnige algemeenheden en ontorende termen.

Zelfs de priesters van het oude Egypte begrepen maar al te goed dat beelden de wereld regeren. Een beeld is een geweldige energie die in staat is in gelijke mate invloed uit te oefenen - door alle tijd en ruimte heen - op een slaaf zowel als op een farao. We beschikken nu over veel wetenschappelijk onderzoek waaruit dit alles blijkt. Anastasia, de heremiet uit de taiga, heeft blijkbaar een briljante beheersing van de wetenschap van de verbeelding, en de moderne priesters slagen er niet in en zullen er niet in slagen haar krachtige, positieve en levende beelden te overwinnen.

RJ: *Ja, zoals we al eerder zeiden, iemand als Anastasia met u aan haar zijde moet wel een grote doorn zijn in het vlees van vele individuen van macht die er de voorkeur aan geven dat we de blinde en domme massamensen blijven, en niet in de door God gegeven vermogens komen waar u en Anastasia ons zo krachtig aan herinneren.*

VM: Ik zelf denk dat het niet alleen om de ideeën gaat, maar hoogstwaarschijnlijk vooral om hun expositie in de taal van Anastasia; dat is iets wat je voor jezelf uit kunt maken. Ieder van ons weet al lang dat drinken en roken niet goed is, dat het inademen van frisse lucht gezonder en aangener is, en dat zuiver water gunstiger is voor onze gezondheid. Maar we blijven in ecologisch ongezonde en destructieve grote metropolen wonen, en de helden van de meeste populairste tv-series, die voor veel mensen de sociale modellen zijn, brengen hun vrije tijd in bars en discotheken door. Maar ineens hoorden mensen de waarheden die al sinds lange tijd bekend zijn, en eindelijk inspireerden de waarheden hen tot concrete, reële acties. Er moet dus een bepaalde soort van grote macht verborgen zijn in de spirituele impulsen van Anastasia, en deze kracht overwint blijkbaar de duisternis die de wereld in zijn greep heeft.

RJ: *Geen wonder dat er sprake is van strijd tegen Anastasia's tastbare, inspirerende ideeën en filosofie.*

VM: Ja, in dit geval is de verspreiding van allerlei geruchten over mij een subversieve maar uiteindelijk nutteloze list om mensen uit de buurt te houden van de belangrijke zaken waar het hier om gaat en ze om de tuin te leiden. Bovendien heb ik zelfs al in het eerste boek over mezelf bekendgemaakt dat ik geen heilige ben, dat ik dronk, rookte, met vrouwen flirtte, en bij het bedrijfsleven betrokken was. Maar nu ben ik dat niet. Ja zeker, het bloed van de zakenman kan zich nog steeds roeren, maar het is niet meer zoals voorheen. Ik ben heel trots op het feit dat ik, met de hulp van mijn dochter en schoonzoon, in staat was de

productie van cederolie volgens Anastasia's technologie op poten te zetten. En ik denk dat er niet veel vergelijkbare producten in de wereld zijn. Gedurende lange tijd was ik niet in staat om de kwaliteit van Anastasia's olie te benaderen, hoewel van de moderne technologie van een farmaceutische fabriek gebruik gemaakt werd. Maar het werd al snel duidelijk dat het onmogelijk was om in de stad de vereiste kwaliteit te verkrijgen, en vervolgens werd het noodzakelijk de productie over te brengen naar een dorp in de taiga 100 km van de stad... en dat werkte.

Met betrekking tot Anastasia wil ik zeggen dat zij altijd met mij is: in mijn hart, in mijn ziel.

RJ: *Vladimir Nikolajevitsj, lezers zullen het me nooit vergeven als ik u niet enkele vragen zou stellen over uw nieuwe boek.*

Kunt u ons iets vertellen over enkele onderwerpen die u in het nieuwe boek gaat behandelen?

VM: In het nieuwe boek wordt gesproken over de kracht van het menselijk denken als de meest krachtige energie in het universum.

RJ: *Wat zijn uw favoriete delen uit het boek?*

VM: Ik heb altijd graag willen schrijven over iets wat goed is. Zelfs je vitaliteit en humeur verbeteren, je last en pijn verdwijnen wanneer je over iets goeds en de overwinning van het goede schrijft. In het nieuwe boek zal ik het ook hebben over mijn kinderen, en over de ijstijd, toen de mensen hun vertrouwde gebieden moesten verlaten en, zoals een klein meisje, een poging deden om de oprukkende gletsjer te stoppen.

RJ: *Vladimir, heeft Anastasia zaken met u besproken die compleet nieuw voor u waren?*

VM: Ja, dat heeft ze, maar die zijn niet altijd begrijpelijk of ze kunnen onbeduidend lijken. Ze zegt bijvoorbeeld dat de mensheid nog niet het doel en de zin van haar bestaan heeft vastgesteld, en ze stelt dat het menselijk bestaan uitmondt in de perfectie van de natuurlijke leefomgeving. Ze had dat al een lange tijd geleden gezegd, maar ik heb het niet opgeschreven omdat ik vermoedde dat het begrip 'leefomgeving' ook bijvoorbeeld een appartement of domein inhield, en dat dit niets met spiritualiteit te maken had. Maar in verdere gesprekken werd me duidelijk dat zij onder leefomgeving niet alleen een familiedomein verstaat, ook al zou dat zeer perfect zijn, maar het hele universum. En ze vertelt hoe iemand, door zijn of haar leefomgeving te perfectioneren, de aarde zelfs tegen meteorieten kan beschermen, en het hele universum tot een meer comfortabele plek om in te wonen kan maken. Door het perfectioneren van zijn of haar leefomgeving kan iemand zichzelf, evenals zijn of haar eigen lichaam en geest, perfectioneren.

RJ: *Dat klinkt fascinerend. Heeft ze u nog meer informatie verstrekt die u als heel vreemd voorkwam?*

VM: In plaats van vreemd, kan ik beter zeggen dat het niet helemaal begrijpelijk was. Ze heeft mij bijvoorbeeld verschillende keren geprobeerd te vertellen hoe iemand, wanneer hij sterft, niet hoeft te sterven; of om het op een andere manier te zeggen: wanneer hij in slaap valt, kan hij in een nieuw lichaam wakker worden. Ze vertelt het op een meer gedetailleerde manier dan ik nu doe. Maar soms maakt ze daarbij gebruik van woorden die in onze vocabulaire niet te vinden zijn. Als gevolg daarvan kan ik dat niet in begrijpelijke taal vertellen, dus spreken we opnieuw over dit onderwerp. Soms vraag ik Anastasia: "Wil je de woorden die je spreekt in een begrijpelijke taal vertalen?" Zij antwoordt dan: "Zij kunnen niet in jouw moderne taal worden vertaald, ik ben waarschijnlijk een analfabeet in vertalingen," en lacht. Maar ik weet dat zij zeer goed onderlegd is.

RJ: *Soms heeft Anastasia is een zeer ernstige houding ten opzichte van bepaalde scènes waarvan ze wil dat u ze beschrijft. Is er in dit (nieuwe) boek iets dergelijks gebeurd?*

VM: Ja, ook dat deed zich voor. Maar in het algemeen gebruikt zij, wanneer zij spreekt over iets belangrijks, iets waar ze zelf diep in gelooft, bijzonder ongebruikelijke constructies voor haar zinnen. Toen zij bijvoorbeeld in het boek 'Schepping' sprak over de onderlinge verhouding van de energie van Liefde tot God, klonk alles wat ze zei als een zuiver vers, en men kan zich niet alleen het hele boek woord voor woord herinneren, maar men ziet tevens beelden van wat met de woorden werd beschreven.

RJ: *Wat is Anastasia's elementaire doel met dit boek voor de lezers?*

VM: Ik heb haar niet specifiek gevraagd wat haar doel was. Intuïtief heb ik het gevoel dat ze heel graag iets goeds voor de mensen wil doen. Dat ze de mensheid aan bepaalde vergeten kennis of gevoelens wil herinneren. Ze is bereid om vuur op zich te doen nederdalen, en om die reden zegt ze: "Wee u Nostradamus! De data van de beangstigende cataclysmen die over de Aarde zouden komen waren niet zozeer uw voorspellingen als wel de creaties van uw denken. U heeft ervoor gezorgd dat miljoenen mensen zichzelf van deze dingen overtuigd hebben door wat u onderwezen heeft, en daarmee heeft u hun gedachten op de realisatie van dezelfde dingen gericht. Uw gedachten zweven nog steeds rond, gaan schuil in het blauw van de hemel; ze beangstigen nog steeds mensen met uw profetieën van wanhoop, maar ze zullen nu niet meer uitkomen. Laat uw gedachten zich ineen vlechten met de mijne. Natuurlijk wist u dit alles van tevoren, en dat is de reden waarom u zich zo graag op de vluchtweg begeeft." Of ergens anders: "Bereid u voor, alle boze en kwade geesten, de aarde achter u te laten en op mij neer te vallen!"

RJ: *Dank je wel, Vladimir Nikolajevitsj, voor de tijd die je aan je Engelse lezers hebt besteed. We zien allen reikhalzend uit om meer te horen!*

Dr Regina B. Jensen

© 2008 Regina B. Jensen

© 2008 Vladimir Megre

© 2008 RingingCedarsofRussia.org

* John Woodsworth: (http://www.ringingcedarsofrussia.org/newsletter/07_07_06.htm # 12)

* Dr Regina Jensen bezit licenties als psychotherapeut, fysiotherapeut, is gecertificeerd als Uitvoerend Meester Coach en voor somatische therapieën met een professionele opleiding en meer dan 35 jaar ervaring. Ze is schrijfster en onafhankelijk onderzoekster met als drijfveer "het vinden van intelligente, doelmatige en vrolijke oplossingen voor de problemen die we samen voor elkaar op onze Moederplaneet hebben veroorzaakt." [<http://fullyalivewellnesscenter.com>]

Het eerste deel van dit interview eindigt hier. Kijk uit naar het tweede deel in het volgende nummer.

* * *